

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/903/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118287460
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118287460.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, Suľany č. 243, Hruboňovo, IČO: 45 741 905, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., Martina Granca č. 3, Bratislava, IČO: 52 262 821, proti povinnému: Arpád Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. háj č. XXX/XX, E. Streda, v zast.: R.. R. R., advokát, Q. č. XX, P., vedenej u súdneho exekútora J.. Petra Urbánka pod sp.zn. 236EX 300/18 pre vymożenie pohľadávky vo výške 1.798,80 € s príslušenstvom o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 46Ek/903/2018 zo dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 46Ek/903/2018 zo dňa 20.06.2019 zamietá.

II. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 50,46 €, ktoré je oprávnený povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu povinného v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Dňa 06.06.2018 bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému pre vymożenie pohľadávky vo výške 1.798,80 € s príslušenstvom, ktorá bola priznaná na základe rozhodcovského uznesenia vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom pod sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016.

2. Súdny exekútor JUDr. Peter Urbánek bol Okresným súdom Banská Bystrica poverený vykonávaním exekúcie v prospech oprávneného poverením zo dňa 27.06.2018, a to na základe vyššie uvedeného exekučného titulu.

3. Uznesením zo dňa 08.10.2018 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a rozhodol o trovách exekučného konania. Uznesením zo dňa 11.04.2019 súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Následne uznesením zo dňa 20.06.2019 vyšší súdny úradník exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Ex. por. zastavil (výrok I), oprávnenému uložil povinnosť nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 99,75 € (výrok II) a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdному exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72,- € v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia (výrok III). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekúcia v danom prípade prebieha na základe rozhodcovského uznesenia, ktorého výrok však nie je vykonateľný. Zákon č. 244/2002 Z.z. taxatívne vymedzuje, ktorým rozhodcovských rozhodnutiam priznáva vykonateľnosť. Týmto rozhodnutiami sú tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a je po lehote na plnenie (§ 44 ods. 2 cit. zák.) a predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom (§ 22c ods. 1 cit. zák.). Rozhodcovské uznesenie sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016 nemá povahu a náležitosti predbežného opatrenia a preto postup podľa § 22c ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. nie je možné uplatniť. Z povahy predloženého rozhodcovského uznesenia vyplýva, že ide o uznesenie podľa § 38 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., teda ide o rozhodnutie rozhodcu, ktoré má procesný charakter, a preto vyznačenie vykonateľnosti výroku II uznesenia nie je možné.

5. Proti predmetnému uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že od roku 2013 vystupuje ako vybraná právnická osoba podľa § 6 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. a zastrešuje pre jednotlivých rozhodcov - rozhodcovské súdy správu a výber trov rozhodcovských konaní. Za ten čas do 31.03.2017 oprávnený podal (okrem Okresného súdu Banská Bystrica) na rôzne slovenské exekučné súdy celkom 134 návrhov na vykonanie exekúcie. Nezaplatené, resp. vyrubené rozhodcovské poplatky patriace samotnému rozhodcovskému súdu sa vždy musia stanoviť rozhodcovským uznesením po vzniku procesnej situácie v priebehu rozhodcovského konania. Toto rozhodcovské uznesenie zaväzuje účastníka rozhodcovského konania niečo zaplatiť v stanovenom čase. V minulosti rozhodcovské súdy, ak účastník rozhodcovského konania nespĺnil túto svoju povinnosť, rozhodcovské poplatky opätovne judikovali aj v rozhodcovskom rozsudku. Opakovane ale exekučné súdy oprávnenému vytykali, že jeden a ten istý nárok je judikovaný dvoma exekučnými titulmi, rozhodcovským uznesením a opätovne rozhodcovským rozsudkom. Oprávnený musel túto situáciu vždy vysvetľovať, čím sa jeho exekučné nároky časovo a inak komplikovali. Po niekoľkých rozhodnutiach odvolacích súdov bolo oprávnenému odporúčané podávať ako exekučný titul iba pôvodne vydané rozhodcovské uznesenie, ktoré bolo vydané ako prvé a podľa zákona č. 244/2002 Z.z. je to riadny exekučný titul. Preto oprávnený asi od roku 2016 začal dávať návrhy na exekúciu nezaplatených rozhodcovských poplatkov už iba vo forme rozhodcovského uznesenia. Tento systém formy dodržiaval aj od 01.04.2017 na Okresnom súde Banská Bystrica. Pre oprávneného, resp. rozhodcovské súdy, ktoré zastrešuje, nie je problém judikovať nezaplatené rozhodcovské poplatky samostatným rozhodcovským rozsudkom vydaným podľa § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. Jedná sa ale o spôsob, ktorý bol oprávnenému inými exekučnými súdmi v minulosti vytknutý, preto od neho oprávnený upustil. Samozrejme, pokiaľ je to predstava Okresného súdu Banská Bystrica, oprávnený svoje predchádzajúce podania procesne opraví o vydanie rozhodcovského rozsudku na poplatky podľa § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. a nové podania už budú spĺňať požiadavky exekučného súdu a budú judikované v rozhodcovskom rozsudku. Vytykaná vada exekučného titulu oprávneného, forma rozhodcovského uznesenia je preto procesná vada, ktorá sa dá opraviť podľa § 161 ods. 3 CSP, a preto nebol dôvod zastaviť exekúciu oprávneného. Súd nesprávne exekúciu oprávneného zastavil v rozpore s uvedeným procesným postupom. Správne mal oprávneného vyzvať na odstránenie tejto vady exekučného konania. Pritom mohol v konaní pokračovať, ale nesmel vydať rozhodnutie, ktorým konanie končí. Ďalší procesný princíp, ktorý exekučný súd porušil bol v tom, že pokiaľ sa rozhodol preskúmať exekučný titul nad rozsah Exekučného poriadku, mal povinnosť poskytnúť oprávnenému priestor na procesnú obranu. V takomto prípade aj exekučné konanie nadobúda rovnakú podobu, ako súdne konanie na všeobecnom súde a exekučný súd musí vykonať štandardné dokazovanie, vrátane súdneho pojednávania. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. ÚS 499/2012. Oprávnený aj napriek vyššie uvedeným výhradám rešpektuje právny názor Okresného súdu Banská Bystrica a odstraňuje základný procesný problém, kvôli ktorému exekučný súd zastavil jeho exekučné konanie, z dôvodu právnej istoty svojej exekučnej pohľadávky doložením rozhodcovského rozsudku sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 04.11.2016. Uvedeným doplnením svojho exekučného návrhu oprávnený odstraňuje akékoľvek pochybnosti o procesných podmienkach svojej exekúcie. Predložením rozhodcovského rozsudku sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 04.11.2016 už neexistuje v exekučnom konaní žiadny ani hypotetický nedostatok procesnej podmienky návrhu na exekúciu. Pojem „rozhodcovské rozhodnutie“ je potrebné správne chápať. V rozhodcovskom konaní (rovnako ako v súdnom konaní) sa rozhoduje uznesením alebo rozsudkom. Aj rozhodcovské uznesenie pokiaľ jeho výroková časť niečo prikazuje alebo zakazuje, je exekučným titulom. To znamená, že zákon č. 244/2002 Z.z. aj rozhodcovskému uzneseniu prikladá rovnaký význam a platnosť ako rozhodcovskému rozsudku. Rozhodcovský rozsudok je podľa § 35 v nadväznosti na § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. riadnym exekučným titulom. Exekučné konanie, rovnako ako súdne konanie, musí v zmysle § 200 Ex. por. zohľadňovať základné procesné postupy vyjadrené v § 161 ods. 1 až 3 CSP. Je nepochybné, že rozhodcovské uznesenie vydané podľa § 38 zákona č. 244/2002 Z.z. môže podľa odseku 2 nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, pretože je priamo v texte zákona naviazané na procesnú podobu rozhodcovského rozsudku podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. Táto právna veta priamo vyplýva z textu § 38 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. To znamená, že aj na rozhodcovské uznesenie je plne aplikovateľné ustanovenie § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. V princípe teda nezáleží na tom, či rozhodcovský súd o trovách rozhodcovského konania rozhodne rozhodcovským uznesením alebo rozhodcovským rozsudkom. Táto skutočnosť vyplýva hlavne z toho, že voči rozhodcovskému uzneseniu, tak isto ako aj voči rozhodcovskému rozsudku, ktorý judikuje iba trovy rozhodcovského konania, nie je možné podať žalobu na kauzálnu príslušný súd, pretože § 40 ods. 1 písm. a) odsek 1 až 4 takúto možnosť nedáva. Napadnúť rozhodcovské rozhodnutie o trovách rozhodcovského konania je

možné iba pri napadnutí rozhodcovského rozsudku žalobou o jeho zrušenie. V prípade, že kauzálne príslušný súd rozhodcovský rozsudok zruší, tak trovy rozhodcovského konania a všetky ostatné náklady rozhodcovského konania budú predmetom pokračovania súdneho konania podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Rozhodcovské konanie začína podaním žaloby na rozhodcovský súd podľa § 19 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. a končí vydaním rozhodcovského rozsudku podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. V prípade, že je rozhodcovský rozsudok napadnutý žalobou o zrušenie podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z., rozhodcovské konanie končí až postupom podľa § 43 zákona č. 244/2002 Z.z. Je zrejmé, že exekučný súd posudzuje exekučný návrh oprávneného nad rozsah predpokladaného posudzovania uvádzaného v Exekučnom poriadku. Pokiaľ exekučný súd z akéhokoľvek dôvodu pristúpi k meritórnemu a procesnému preskúmaniu a posudzovaniu exekučného titulu, musí vytvoriť podmienky, akoby sa jednalo o štandardné súdne konanie vrátane nariadenia pojednávania. Iba takýmto spôsobom je možné zabezpečiť ústavné práva oprávneného a umožniť oprávnenému sa riadne zúčastniť súdneho konania. Takýto postup súdu eliminuje vydanie nepredvídateľného rozhodnutia. Aj napriek tomu, že súd sám uznal, že exekučný súd nemá právo zasahovať do vykonateľnosti rozhodcovského rozhodnutia, na druhej strane predsa vykonal akési meritórne a procesné preskúmanie rozhodcovského uznesenia sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016 a dospel k záveru, že rozhodcovské uznesenie vydané podľa § 38 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. nemôže byť exekučným titulom v súlade s § 38 ods. 2 v nadväznosti na § 34 a 35 zákona č. 244/2002 Z.z., aj napriek tomu, že zákonná norma priamo predpokladá, že aj rozhodcovské uznesenie, rovnako ako rozhodcovský rozsudok môže nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Preto oprávnený považuje za potrebné vysvetliť procesnú situáciu exekučného súdu pri posudzovaní rozhodcovského uznesenia. Podľa súdu rozhodcovský súd má rozhodovať o rozhodcovských poplatkoch v samostatnom rozhodcovskom rozsudku vydanom podľa § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. Tiež nie sú úplne správne ani hypotézy ohľadom právomoci exekučného súdu voči nespotrebitel'skému rozhodcovskému rozhodnutiu ohľadom rozsahu jeho preskúmania. Exekučný titul oprávneného, rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016 za nezaplatené rozhodcovské poplatky, je právoplatný a vykonateľný. Podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. sa jedná o riadny exekučný titul, rozhodnutie res iudicata, ktoré svojím obsahom zaväzuje nielen povinného, ale aj všeobecný resp. exekučný súd. Pohľadávka oprávneného nie sú trovy rozhodcovského konania, ktoré súvisia so vzájomnými nárokmi účastníkov rozhodcovského konania, t.j. žalobcu a žalovaného. Jedná sa o pohľadávku samotného rozhodcovského súdu, ktorá s meritórnym rozhodnutím vo veci nemá nič spoločné. Tak ako všeobecný súd rozhoduje o súdnych poplatkoch, ktoré stranám vzniknú uznesením napr. podľa § 5 zákona č. 71/1992 Zb., rovnako aj rozhodcovský súd rozhoduje uznesením podľa § 29 zákona č. 244/2002 Z.z. o svojich rozhodcovských poplatkoch. Tento postup je plne v súlade s § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. Neuplatnenie uvedeného princípu by viedlo k nelogickému usporiadaniu výrokovej časti rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ by si rozhodcovský súd uplatnil svoje poplatky v rozhodcovskom rozsudku, postavil by sa do procesného postavenia účastníka rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd nie je účastníkom rozhodcovského konania a v meritórnom rozhodnutí, rozhodcovskom rozsudku, si nemôže nárokovať žiadne rozhodcovské poplatky. Rozhodcovské poplatky a iné hotové výdavky rozhodcovského konania, ktoré sa týkajú iba rozhodcovského súdu, je možné stanoviť iba rozhodcovským uznesením ešte pred meritórnym rozhodnutím vo veci. Takéto rozhodcovské poplatky sa netýkajú vzájomných vzťahov a nárokov účastníkov rozhodcovského konania. Rozhodcovské uznesenie má procesne také isté účinky ako rozhodcovský rozsudok. Žiadna právna norma neumožňuje exekučnému súdu, aby prelamoval nespotrebitel'ské rozhodcovské rozhodnutie, alebo iným spôsobom nahrádzal kauzálne príslušný súd uvedený v § 28 CSP. V zmysle § 38 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. aj doručené a vykonateľné rozhodcovské uznesenie má rovnaké účinky ako doručený rozhodcovský rozsudok podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. Exekučný poriadok nevyžaduje ako exekučný titul výlučne rozhodcovský rozsudok, ale uvádza „rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní“. Takýmto rozhodnutím je aj rozhodcovské uznesenie. Aj všeobecný súd o súdnych poplatkoch, ktoré stranám súdneho konania vzniknú (napríklad odvolanie, dovolanie, úhrada znaleckého posudku atď.) vždy rozhoduje iba uznesením. Takéto uznesenie môže nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, lebo jeho výroková časť obsahuje „výrok“ a čas, do ktorého je potrebné niečo zaplatiť. Po uplynutí vykonateľnosti súdneho uznesenia je ho možné vymáhať prostredníctvom Justičnej pokladnice, čo je presný ekvivalent exekúcie na exekučnom súde. To znamená, že rozhodcovský súd rovnako ako všeobecný súd môže rozsudkom rozhodnúť iba vo veci samej. Opačne to znamená, že o postupe v konaní a o poplatkoch je možné rozhodnúť iba uznesením. Opačný výklad by znamenal, že ani všeobecný súd, pokiaľ by nemal vlastné súdne poplatky zahrnuté v rozsudku, by si ich nemohol vymáhať prostredníctvom Justičnej pokladnice. Preto je neprijateľné, aby tento neexistujúci a zákonnou normou nepredpokladaný postup, mal platiť pre

rozhodcovský súd. Oprávnený ďalej uviedol, že exekučný súd v tomto prípade nie je súdom príslušným (kauzálné príslušným podľa § 28 CSP) a o veci by potom rozhodoval nezákonný sudca (bolo by to reálne obchádzanie § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. a § 28 CSP). Tak ako exekučný súd nemôže preskúmavať a negovať rozhodnutie všeobecného súdu, tak isto nemôže preskúmavať a negovať nespotrebitel'ské rozhodcovské rozhodnutia. Akýkoľvek prieskum nespotrebitel'ského rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom je obmedzený výlučne iba na formálne veci uvedené v Exekučnom poriadku. Exekučný súd navyše môže skúmať či exekučný titul nejaví rozpor s verejným poriadkom (pojem verejný poriadok je definovaný tým, či rozhodcovské konanie nebolo spojené s trestným činom), alebo nebol vydaný v objektívne nearbitrovateľnej veci (§ 1 ods. 3, ods 4 zákona č. 244/2002 Z.z.). Exekučný súd nesmie posudzovať a skúmať právomoc rozhodcovského súdu, existenciu rozhodcovskej zmluvy, alebo robiť akýkoľvek meritórny prieskum rozhodcovského konania. Oprávnený ďalej citoval časti odbornej literatúry, a to konkrétne zo Zákona o rozhodcovskom konaní. Komentár (Gyárfáš, J., Števček, M. a kol.), str. 610. Exekúcia oprávneného teda nie je ničím neobyčajná ani zvláštna. Jedná sa o úplne štandardné vymáhanie nezaplatených rozhodcovských poplatkov v súlade s § 29 zákona č. 244/2002 Z.z. Rozhodcovský súd má právo rozhodnúť o svojej právomoci podľa § 21 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Pokiaľ nepodá účastník rozhodcovského konania v zákonom stanovenej lehote 30 dní podľa § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. námietku - žalobu na príslušný súd, je právomoc rozhodcovského súdu už vecou rozhodnutou podľa § 38 ods. 2 v spojení s § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. Rozhodcovský súd má právo si vymáhať nezaplatené rozhodcovské poplatky a hotové výdavky rozhodcovského konania podľa § 29 zákona č. 244/2002 Z.z. Oprávnený vo svojej sťažnosti citoval zákonné ustanovenia §§ 29 a 34 ods. 4, 35, 44 ods. 2, 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z., §§ 45 ods. 2 písm. d), 200 Ex. por., §§ 161 ods. 3, 234 ods. 1, ods. 2, 238 ods. 3, 262 ods. 2 CSP a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a poukázal na viaceré rozhodnutia (R 21/1981, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžo/31/2013 zo dňa 31.03.2014 a sp.zn. 3MCdo/11/2010, nález Ústavného súdu SR sp.zn. ÚS 499/2012, PL. ÚS 21/00, I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, III. ÚS 60/04, III. ÚS 72/2010 zo dňa 04.05.2010, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2CoE/41/2017 zo dňa 30.06.2017, uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 39Er/870/2017, uznesenie Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 9Er/29/2017, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7Ek/1308/2018 zo dňa 16.01.2019, v spojení s uznesením zo dňa 21.03.2019 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoE/115/2015). Na základe týchto skutočností oprávnený navrhoval, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil.

6. Povinný vo svojom vyjadrení k sťažnosti oprávneného, ktoré podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu, uviedol, že v celom rozsahu súhlasí s uznesením vyššieho súdneho úradníka. Súd dostatočne zistil skutkový stav, správne zohľadnil všetky dôkazy a okolnosti a vyniesol spravodlivé rozhodnutie. Povinný ďalej uviedol, že dňa 28.11.2016 podali povinní na Okresný súd Bratislava V žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom pod sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 04.11.2016. Súčasťou tohto rozhodnutia bol aj výrok III o rozhodcovských poplatkoch vo výške 1.798,80 €. Práve túto sumu si oprávnený uplatňuje v tomto exekučnom konaní, ale na základe iného exekučného titulu. Dňa 14.08.2017 Okresný súd Bratislava V vydal uznesenie, ktorým rozhodol o odklade vykonateľnosti predmetného rozhodcovského rozsudku, a teda týmto rozhodnutím bola odložená aj vykonateľnosť výroku týkajúceho sa rozhodcovských poplatkov vo výške 1.798,80 €. Povinný napokon poukázal na § 8 prílohy č. 1 k Rozhodcovským pravidlám ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha na zákon č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého môže byť exekučným titulom len predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom a rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným. Povinný preto navrhoval, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka potvrdil a zároveň si uplatnil trovy exekučného konania v celom rozsahu.

7. V zmysle § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka (§ 202 ods. 1 Ex. por.). Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí (§ 202 ods. 2 Ex. por.).

8. Súd preskúmal sťažnosť oprávneného, ktorú podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Ex. por. zastavil (výrok I), oprávnenému uložil povinnosť nahraďiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 99,75 € (výrok II) a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72,- € (výrok III), pričom zistil, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi vyššieho súdneho úradníka, ktorý rozhodol v súlade so zákonom.

9. Exekúcia v danom prípade prebieha na základe rozhodcovského uznesenia vydaného (podľa § 38 zákona č. 244/2002 Z.z.) ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom pod sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016. Na základe tohto rozhodcovského uznesenia bolo rozhodnuté o tom, že

- rozhodcovský súd a ustanovený ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach bude pokračovať v rozhodcovskom konaní RD/116/2016 ďalším dokazovaním. Návrhu na zastavenie rozhodcovského konania sa nevyhovuje (výrok I)

- odporca v I. rade má stanovenú náhradnú lehotu na úhradu sumy 1.798,80 € do 7 dní od doručenia tejto výzvy. Rozhodcovský poplatok za podaný odpor a námietky je odporca v I. rade povinný uhradiť v prospech bankového účtu rozhodcovského súdu, ktorý je uvedený v hlavičke tohto uznesenia (výrok II). Súd vyhovel návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie tak, že vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre vymoženie sumy 1.798,80 € s príslušenstvom, a to na základe výroku II rozhodcovského uznesenia.

10. Z odôvodnenia rozhodcovského uznesenia vyplýva, že vymáhaná pohľadávka pozostáva z rozhodcovského poplatku za podanú žalobnú odpoveď a za vznesenie námietky, pričom poplatková povinnosť vznikla s poukazom na § 4 prílohy č. 1 Rokovacích pravidiel RSMV. Rozhodcovský poplatok je za podanie žalobnej odpovede a námietok v celkovej výške 1.798,80 €. Povinný mal týmto uznesením stanovenú lehotu na úhradu sumy 1.798,80 € podľa prílohy č. 1 k Rokovacím pravidlám RSMV podľa § 8 do siedmich dní od doručenia tejto výzvy. Platenie rozhodcovských poplatkov a iných poplatkov rozhodcovskému súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha je určené v rozhodcovských pravidlách v čl. I. Z odôvodnenia rozhodcovského uznesenia je zrejme, že poplatky za rozhodcovské konanie sú trovami rozhodcovského konania (§ 29 zákona č. 244/2002 Z.z.).

11. Argumentácia oprávneného v podanej sťažnosti, že rovnako aj rozhodcovské uznesenie, ktorým bol účastníkovi rozhodcovského konania vyrubený rozhodcovský poplatok v rozhodcovskom konaní v intenciách zákona č. 244/2002 Z.z. je riadnym exekučným titulom neobstojí. Zákon č. 244/2002 Z.z. totiž explicitne vymedzuje rozhodcovské rozhodnutia spôsobilé byť exekučnými titulmi, ktorými sú predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom (§ 22c ods. 1 cit. zák.) a rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným (§ 44 ods. 2 cit. zák.). Žiadne iné rozhodcovské rozhodnutie vydané podľa zákona č. 244/2002 Z.z. nemôže byť podkladom vykonávanej exekúcie. Skutočnosť, že žiadne iné rozhodcovské rozhodnutie, okrem vyššie uvedených, vydaných v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z., nemôže byť spôsobilým exekučným titulom pritom neodporuje ani ustanoveniu § 45 ods. 2 písm. d) Ex. por., na ktorý poukazuje oprávnený. V tejto súvislosti súd dáva oprávnenému do pozornosti výklad k ustanoveniu § 38 zákona č. 244/2002 Z.z. uvedený v odbornej literatúre, Zákone o rozhodcovskom konaní - Komentár (Gyárfás J., Števec M. a kol., str. 508), na ktorý oprávnený (na iných miestach) poukazuje a v zmysle ktorého „...kľúčovým rozdielom medzi rozhodcovským rozsudkom a rozhodcovským uznesením je to, že rozhodcovské uznesenie nie je exekučným titulom (§ 44 ods. 2 a contrario, s výnimkou rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podľa § 22c). Takisto nemôže byť predmetom žaloby o zrušenie podľa § 40 (opäť s výnimkou rozhodcovského uznesenia o nariadení predbežného opatrenia podľa § 22d)“. Tvrdenia oprávneného, že aj rozhodcovské uznesenie, na základe ktorého prebieha exekúcia, je vykonateľným exekučným titulom, sú preto absolútne neudržateľné. Dôvodom na pokračovanie v (nesprávne) nariadenej exekúcii pritom nemôže byť ani skutočnosť, že oprávnený (podľa jeho vyjadrenia) dlhodobo vymáha rozhodcovské poplatky na základe rozhodcovských uznesení, pričom žiadny súd mu jeho konanie doteraz nespochybňoval. Súd pri svojom rozhodovaní rešpektuje princíp právnej istoty a je mu známa aj rozhodovacia činnosť ústavného súdu, ktorý viackrát vyslovil, že k základným znakom právneho štátu patrí aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). V danom prípade však záujem a práva povinného, voči ktorému prebieha exekúcia na základe nevykonateľného a teda absolútne nespôsobilého exekučného titulu, je nadradený nad princíp právnej istoty, na ktorý poukazuje oprávnený. Súd napokon v tejto súvislosti konštatuje, že okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V prípade, ak bude exekúcia, podľa exekučného titulu, ktorý nespĺňa tieto požiadavky, nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (R-58/1997). Oprávnený síce vo svojej sťažnosti uvádza, že odvolacie súdy neakceptovali vymáhanie rozhodcovských poplatkov na základe rozhodcovského rozsudku, avšak žiadne rozhodnutie nekonkretizuje.

12. Súd ďalej uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou oprávneného, že súd v exekučnom konaní nie je oprávnený preskúmať vecnú stránku exekučného titulu a zároveň konštatuje,

že v danom prípade ani tak neučinil, keďže dôvodom zastavenia exekúcie bola nevykonateľnosť exekučného titulu a nie nesprávny procesný postup pri vyrubovaní rozhodcovských poplatkov. Napriek tomu sám oprávnený vo svojej sťažnosti poukazuje na spôsob a postup rozhodcovského súdu pri rozhodovaní o rozhodcovských poplatkoch s tým, že iná forma rozhodnutia neprichádza do úvahy. Z tohto dôvodu súd stručne reaguje aj na tieto argumenty oprávneného, keďže ich považuje za podstatné.

13. Z ustanovenia § 29 zákona č. 244/2002 Z.z. v platnom znení jednoznačne vyplýva, že trovami rozhodcovského konania sú aj poplatky za rozhodcovské konanie. Takýto záver vyplýva napokon aj z odôvodnenia rozhodcovského uznesenia, na základe ktorého prebieha predmetná exekúcia, ako aj z čl. 1 § 1 ods. 1 prílohy č. 1 k rozhodcovským pravidlám. Poplatky za rozhodcovské konanie sú pritom ustanovené v štatúte alebo rozhodcovských pravidlách rozhodcovského súdu tak, ako aj v prípade rozhodcovských pravidiel ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha. O trovách rozhodcovského konania rozhodcovský súd rozhoduje v zmysle § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. rozhodcovským rozsudkom. Zákon pripúšťa možnosť rozhodnúť o trovách rozhodcovského konania aj samostatným rozhodcovským rozsudkom po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej (§ 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z.). Aj v tejto súvislosti súd dáva oprávnenému do pozornosti výklad k predmetnému zákonnému ustanoveniu prezentovaný v odbornej literatúre, Zákone o rozhodcovskom konaní - Komentár (Gyárfáš J., Števíček M. a kol., str. 489). V zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. „... môže rozhodcovský súd o trovách konania rozhodnúť aj samostatným rozhodcovským rozsudkom. Forma rozhodnutia je v tomto prípade mimoriadne dôležitá. Na rozdiel od civilného procesu, kde sa o trovách konania rozhoduje formou uznesenia, ktoré však predstavuje exekučný titul, je v prípade rozhodcovského konania dôležité priznať nárok na náhradu trov konania formou rozhodcovského rozsudku...“. Isteže, komentované znenie zákonných ustanovení nie je pre súd ani pre účastníkov konania právne záväzné, avšak existencia dvoch rozhodcovských rozsudkov v jednej veci vyplýva priamo zo znenia § 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z., pričom súd nepovažuje predmetné ustanovenie za nejasné, zmätočné alebo neurčité, ale práve naopak, za jednoznačné.

14. Na Okresnom súde Banská Bystrica navyše prebieha viacero exekúcií na návrh oprávneného, predmetom ktorých je vymáhanie rozhodcovských poplatkov na základe exekučných titulov, ktorými sú rozhodcovské rozsudky. Ide konkrétne o konanie vedené pod sp.zn. 37Ek/946/2018, v ktorom sa vymáhajú rozhodcovské poplatky na základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. RD/110/2016 zo dňa 28.10.2016, ako aj konanie vedené pod sp.zn. 13Ek/946/2018, kde prebieha exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. RD/109/2016 zo dňa 28.10.2016. Súd v tejto súvislosti uvádza, že vyššie uvedené rozhodcovské rozsudky vydané v iných veciach nemajú žiadny vplyv (nie sú dôkazom) na rozhodnutie súdu v predmetnej exekúcii, v dôsledku čoho súd ani nevyzýval účastníkov konania, aby sa k nim vyjadrili.

15. Zákon teda jednoznačne predpisuje formu, ktorou má rozhodcovský súd rozhodnúť o trovách rozhodcovského konania, ktorou je výlučne rozhodcovský rozsudok. Vo forme rozhodcovského rozsudku a nie rozhodcovského uznesenia má rozhodcovský súd o trovách rozhodcovského konania rozhodnúť aj v prípade, ak o nich rozhoduje samostatne po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej (§ 34 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z.). Možno pritom predpokladať, že cieľom zákonodarcu, ktorý určil rozhodovanie o trovách rozhodcovského konania formou rozhodcovského rozsudku bola možnosť prieskumu takého rozhodnutia na základe podanej žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. V opačnom prípade by bolo rozhodnutie o trovách rozhodnutia absolútne nepreskúmateľné. Napokon súd uvádza, že v zmysle § 38 ods. 1 rozhodcovský súd rozhoduje formou rozhodcovského uznesenia v tam uvedených prípadoch, ak zákon neustanovuje inak. V danom prípade zákon explicitne ustanovuje formu rozhodnutia o trovách rozhodcovského konania, v dôsledku čoho ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. nemožno na konkrétny prípad (rozhodnutie o trovách rozhodcovského konania) použiť.

16. Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd dáva oprávnenému do pozornosti taktiež ustanovenie § 8 Prílohy č. 1 k rozhodcovským pravidlám (Následky nezaplatenia poplatkov vybraných v rozhodcovskom konaní):

(1) Ak nebol zaplatený poplatok za rozhodcovské konanie podľa príslušnej položky Sadzobníka splatný podaním žaloby, odporu, alebo vzájomnej žaloby, RSMV písomne vyzve poplatníka, aby uvedený poplatok zaplatil v náhradnej lehote 7 dní od doručenia výzvy. Do zaplatenia splatného poplatku za rozhodcovské konanie v celosti poplatníkom RSMV nevykonáva žiadne úkony s výnimkou zaslania výzvy na zaplatenie poplatku v náhradnej lehote. Ak aj napriek výzve poplatok za rozhodcovské konanie nebol v určenej náhradnej lehote zaplatený, RSMV uznesením rozhodcovské konanie zastaví, iba v prípade, že poplatok nezaplatil žalobca (navrhovateľ). Nezaplatenie poplatku zo strany žalovaného (odporcu), nemá za následok zastavenie rozhodcovského konania. Nezaplatený poplatok zo strany žalovaného (odporcu), bude po vynesení rozsudku RSMV vymáhať prostredníctvom ROYAL

DEVELOPMENT - RSRD, zspo. To isté sa týka aj všetkých iných poplatkov, ktoré neboli zaplatené načas. O vymáhaní poplatku RSMV rozhodne uznesením a bude súčasťou rozhodcovského rozsudku. Toto ustanovenie sa primerane použije pri rozhodcovskom rozsudku, kde po skončení rozhodcovského súdu bude rozhodnuté, ktorá sporová strana bude znášať náklady súdneho konania a v akom pomere. V uznesení o zastavení rozhodcovského konania zároveň rozhodcovský súd uloží poplatníkovi povinnosť zaplatiť rozhodcovskému súdu poplatok za zastavenie rozhodcovského konania podľa príslušnej položky Sadzobníka v lehote najviac 10 dní od právoplatnosti uznesenia RSMV.

(2) Ak nebol zaplatený poplatok za jednotlivé úkony účastníkov rozhodcovského konania, alebo rozhodcovského súdu podľa Sadzobníka splatný dňom vzniku poplatkovej povinnosti, rozhodcovský súd písomne vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku v náhradnej lehote 7 dní od doručenia výzvy. Do zaplatenia splatného poplatku v celosti poplatníkom nie je rozhodcovský súd povinný o návrhu, resp. žiadosti poplatníka na vykonanie určitého úkonu konať ani rozhodnúť. Ak nebude poplatok zaplatený poplatníkom ani v náhradnej lehote určenej vo výzve rozhodcovského súdu, RSMV na návrh, resp. žiadosť poplatníka o vykonanie určitého úkonu, resp. na spoplatnený úkon poplatníka ako účastníka rozhodcovského konania sa neprihliada. Rozhodcovský súd môže ale vykonať požadovaný úkon aj v prípade, že nebol uhradený rozhodcovský poplatok, ak na tom strana sporu trvá, alebo takéto rozhodnutie je právne významné pre samotné pokračovanie a dokazovanie v rozhodcovskom konaní.

(3) V prípade, že bol poplatníkom zaplatený poplatok za rozhodcovské konanie, alebo za jednotlivé úkony účastníkov rozhodcovského konania, alebo rozhodcovského súdu v nižšej výške, než je uvedená v Sadzobníku, RSMV písomne vyzve poplatníka, aby uvedený poplatok doplatil do správnej sumy podľa Sadzobníka v náhradnej lehote 7 dní od doručenia výzvy. Do zaplatenia splatného poplatku za rozhodcovské konanie v celosti poplatníkom RSMV nevykonáva žiadne úkony s výnimkou zaslania výzvy na doplatenie poplatku v náhradnej lehote. Ak aj napriek výzve poplatok vybraný v rozhodcovskom konaní nebol poplatníkom v určenej náhradnej lehote doplatený RSMV uznesením rozhodcovské konanie zastaví iba v prípade, že poplatníkom je žalobca (navrhovateľ). Ak poplatok nezaplatí žalovaný (odporca), rozhodcovský súd bude ďalej konať a tento nezaplatený poplatok po skončení súdu bude vymáhať prostredníctvom ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo. V uznesení o zastavení rozhodcovského konania zároveň RSMV uloží poplatníkovi povinnosť zaplatiť RSMV poplatok za zastavenie rozhodcovského konania podľa príslušnej položky Sadzobníka v lehote najviac 10 dní od právoplatnosti uznesenia RSMV a na základe tohto uznesenia vráti poplatníkovi už zaplatený poplatok krátený však o sumu poplatku za zastavenie rozhodcovského konania podľa príslušnej položky Sadzobníka. Rozhodcovský súd môže ale vykonať požadovaný úkon aj v prípade, že nebol dohradený rozhodcovský poplatok, ak na tom strana sporu trvá, alebo takéto rozhodnutie je právne významné pre samotné pokračovanie a dokazovanie v rozhodcovskom konaní.

17. Predmetné ustanovenie upravuje následky nezaplatenia poplatkov vybraných v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské pravidlá teda priamo upravujú postup v prípade ak účastník konania nezaplatí rozhodcovský poplatok, pričom postup zvolený oprávneným možno považovať za svojvoľný v rozpore nielen zo zákonom, ale aj so samotnými rozhodcovskými pravidlami. Tvrdenie oprávneného, že rozhodcovské poplatky a iné hotové výdavky rozhodcovského konania, ktoré sa týkajú iba rozhodcovského súdu je možné stanoviť iba rozhodcovským uznesením ešte pred meritórnym rozhodnutím vo veci vyznieva potom nelogicky a z celého postupu vyplýva podozrenie, že ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach pri rozhodovaní o rozhodcovských poplatkoch nielenže nerešpektuje zákon č. 244/2002 Z.z., ale aj svoje vlastné pravidlá, keďže postupuje v rozpore s nimi. Z vyššie uvedených ustanovení (bod 15 uznesenia) je totiž zrejme, že pokiaľ účastník konania nezaplatí rozhodcovský poplatok, rozhodcovský súd mu na základe výzvy poskytne sedem dňovú náhradnú lehotu na jeho zaplatenie a následne, až po vynesení rozsudku sa bude poplatok vymáhať, o čom rozhodne rozhodcovský súd uznesením, ktoré bude súčasťou rozhodcovského rozsudku. Na posudzovaný prípad taktiež nemožno použiť ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení, na ktorý oprávnený poukazuje. Rozhodcovské konanie upravené zákonom č. 244/2002 Z.z. je samostatným špecifickým konaním, na ktoré nemožno svojvoľne aplikovať ustanovenia iných zákonov. Kompletná úprava rozhodcovských poplatkov, ako aj postup pri ich vyrubovaní a vymáhaní v prípade nezaplatenia je obsiahnutá v prílohe č. 1 k rozhodcovským pravidlám. Oprávnený nesprávne stotožňuje procesný postup pri vyberaní súdnych poplatkov a rozhodcovských poplatkov. Ide o dva rozdielne inštitúty (aj keď s rovnakým obsahom), ktoré sú samostatne upravené. Napokon pokiaľ oprávnený poukazuje na subsidiárne použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v rozhodcovskom konaní (§ 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z.), súd uvádza, že subsidiarita použitia predmetného zákona sa vzťahuje len na tie prípady, ktoré zákon č. 244/2002 Z.z. neupravuje. V konkrétnom prípade, ako už bolo vyššie uvedené,

zákon č. 244/2002 Z.z. upravuje postup pri rozhodovaní o trovách rozhodcovského konania, v dôsledku čoho podľa názoru súdu nemožno na daný prípad použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku.

18. Na záver súd uvádza, že rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica vydané v konaní vedenom pod sp.zn. 7Ek/1308/2018, na ktoré oprávnený poukazuje, nie je použiteľné na predmetnú vec. Exekúcia v tomto prípade prebieha na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské uznesenie. Súd opätovne zdôrazňuje, že exekúciu zastavil z dôvodu, že exekučný titul sa nestal vykonateľným. Skúmanie vykonateľnosti a vecnej stránky rozhodnutia sú totiž dve rozdielne skutočnosti, ktoré nemožno stotožňovať. Súd v exekučnom konaní je pritom povinný preskúmať každý exekučný titul (vrátane rozhodcovských rozsudkov) z hľadiska jeho vykonateľnosti. V oprávneným uvádzanom rozhodnutí sa súd zaoberal preskúmaním rozhodcovskej doložky v nesporebiteľskej veci a nie vykonateľnosťou rozhodcovského rozsudku.

19. Napokon súd uvádza, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva súd nie je povinný odôvodňovať v odvolacom konaní každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (uzn. Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005). Z tohto dôvodu sa súd nezaoberal ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú dôležité a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti oprávneného.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zo sťažnosti oprávneného nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené alebo zmenené, súd jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

21. Súd v súvislosti s doplnením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie uvádza, že exekúcia bola v danom prípade (nesprávne) nariadená na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovské uznesenie sp.zn. RD/116/2016 zo dňa 19.09.2016. Na základe tohto rozhodcovského uznesenia súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Následne po opätovnom preskúmaní spisového materiálu (na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie) bolo zistené, že exekúcia prebieha na základe exekučného titulu, ktorý nie je vykonateľný a teda ide o dôvod, pre ktorý musí byť exekúcia zastavená. Je neprípustné, aby oprávnený počas prebiehajúcej exekúcie opravoval pochybenia pri vydávaní svojich rozhodnutí predkladaním iných exekučných titulov v rámci jedného konania. V danom prípade ide totiž o úplne nový exekučný titul a ním priznaný nárok si oprávnený môže uplatniť v rámci exekúcie na základe samostatného návrhu na vykonanie exekúcie.

22. V zmysle § 199d ods. 2 Ex. por. povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 199d ods. 2 Ex. por. tak, že priznal povinnému proti oprávnenému právo na ich náhradu, keďže povinnému preukázateľne vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti so zastavením exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať (predloženie nevykonateľného exekučného titulu).

24. Priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 50,46 € pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 40,66 € (vyjadrenie k sťažnosti oprávneného). Súd taktiež priznal povinnému paušálnu náhradu tzv. hotových výdavkov vo výške 9,80 €.

25. Keďže povinného, ktorému bola priznaná náhrada trov konania, v konaní zastupoval advokát, je oprávnený povinný zaplatiť náhradu súdom priznaných trov v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia priamo právnenému zástupcovi povinného. Takýto spôsob úhrady priznaných trov vyplýva priamo zo zákona (§ 263 ods. 1 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.